

PRZEKWINTOWAĆ (4) *vb impf*

e, o oraz a jasne.

inf przekwintować (1). ◇ *praes 1 sg* przekwintuję (1). ◇ *3 sg* przekwintuje (1). ◇ [*imp 2 sg* przekwintuj.] ◇ *part praes act* przekwintując (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

1. Stroić żarty, dowcipkować, drwić (3) :

przekwintować z kim (1): Siedził fobie [Lucyperze] przekwintując Z Bogiem/ by zrownym żártuiąc. *MWilkHist E3v.*

Zwrot: »przekwintować sobie [przeciwko komu], sam sobie« [szyk zmienny] (1:1): Gannitu aliquem incessere, Nágábác/ Náziwác kogo álbo przekwintowác fobie przeciwko komu. *Mqcz 142c; Ad idem brácia ad idem Do browáru z owym džiádem. Co íam fobie przekwintuie Íz v drzwi Iezuía czúie. MWilkHist E3.*

Szereg: »przekwintować, żartować« (1): *MWilkHist E3v cf przekwintować z kim.*

2. Swawolić, pozwalać sobie na zbyt wiele; lascivire Mqcz; luxuriare Cn (1) : [Przekwintuję/ Ineptio, lascivio, lenocinor. *Volck Ttt4.*]

Zwrot: »przekwintować sobie« (1): Lascivio, Piefzczę fie/ Przekwintuyę fobie. *Mqcz 184d.*

3. [Wybredzać; fastidire, fastidiose gerere Cn:

przekwintować w czym: Nie káždemuć chleb íwoy wíafny płuży/ Ták íáko więc gdy v kogo íuży. Przebiera/ á potráwy ízácuie/ W chlebye cudzym/ foby przekwintuie. *WirzbGosp A3.*

Zwrot: »przekwintować sobie« [szyk zmienny]: Bierz od Páná coć dáie/ y kędyć dáie/ y íákoć dáie/ á nie przekwintuy fobie ízyderfkim práwie obyczáiem. *GrodzCzyś I 109; WirzbGosp A3.*]

Synonimy: **1.** drwić, dworować, naśmiewać się, przekwiecać, szydzić, żartować; **2.** swawolić.

Cf PRZEKWINTOWANIE